

מ"ת 49947/03/15 - אייל מרצ'י, טל מרצ'י, עדי מרצ'י, חברת טים שירותי מכס בע"מ, נטע מרצ'י נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 49947-03-15 מדינת ישראל נ' מלול ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני המבקשים
כבוד השופט נסר אבו טהה
1. אייל מרצ'י 2. טל מרצ'י 3. עדי מרצ'י 4. חברת טים
שירותי מכס בע"מ 5. נטע מרצ'י ע"י ב"כ עו"ד אשר אוחיון
נגד
המשיבה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ - עו"ד עמיחי חביביאן

החלטה

1. בתאריך 24.3.15 הוגש כתב אישום כנגד המבקשים 1 ו-2 המייחס להם לכאורה, ביחד עם אחרים, **באישום השני** לכתב האישום, עבירות של הברחת טובין בנסיבות מחמירות בניגוד לפקודת המכס, החזקת טובין מוברחים בנסיבות מחמירות, השתמטות מתשלום מכס בניגוד לפקודת המכס, הצגת חשבון מכר שהוא כביכול אמתי ולמעשה אינו כזה, בניגוד לפקודת המכס, הגשת רשימון כוזב בניגוד לפקודת המכס, מסירת אמרה שאינה נכונה או מסירת הצהרה שיש בה אמרה כזו, הטעיית פקיד מכס בפרט מסוים העלול לפגוע במילוי תפקידו. **באישום השלישי** מיוחסות למבקשים עבירות של הלבנת הון. **באישום החמישי** מיוחסות למבקשים עבירות של סחיטה באיומים, והוצאת חשבוניות מס שלא כדין במטרה להתחמק מתשלום מס והלבנת הון.

2. **המבקש 1** היה בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, **פקיד רישוי** כהגדרתו בחוק סוכני מכס. במסגרת תפקידו היה חייב בחובת נאמנות מיוחדת כלפי רשויות המס. **המבקש 2** הינו **בנו** של **המבקש 1**. המבקשת **3** (מס' 7 בכתב האישום) עדי, הינה **בתו** של המבקש **1**. בבעלות המבקשים חברה למתן שירותי מכס - "טים שירותי מכס בע"מ" (המבקשת **4**), רשומה בבעלותה של **עדי** (המבקשת **3**), אך בפועל נוהלה על ידי המבקשים **1 ו-2**. המבקשת **5** נטע מרצ'י, שימשה כבעלת מניות של חברת **ברמידה משראות בע"מ**, כאשר בפועל, המבקשים **1 ו-2** שימשו גם הם מנהלים פעילים בחברה.

3. בתמצית התמצית של כתב האישום רחב ההיקף, המבקשים והאחרים (הנאשמים **1, 2, 3, 4** והחברות הנוספות המצוינות בכתב האישום **9-13**) פעלו בתקופה שבין השנים **2009 - 2014** ליצירת מעגל ייבוא

עברייני, במסגרתו הוברחו ארצה **משקאות אלכוהוליים** עתירי מיסים ומיסי ייבוא, בהיקף של עשרות מיליוני ש"ח, ואשר מגלמים השתמטות מתשלום מיסי הייבוא החלים בסך של למעלה מ-36,000,000 ₪.

4. לצד כתב האישום הוגשה בקשת חילוט על פי הוראות סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון, והוראות סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי - במסגרתה עתרה המשיבה להורות על חילוט הרכוש, אשר שוויו מהווה חלק משוויו של הרכוש אשר בו נעברו העבירות לפי סעיף 3 לחוק, או שהושג במישירין או בעקיפין, כתוצאה מביצוע העבירות או ששימש כאמצעי לביצוע העבירות נשוא כתב האישום ועבירות אחרות הקשורות בעבירות אלו.

5. בתאריך 16.6.15 הוגשה בקשה על ידי המבקשים להורות על השבת חלק מהתפוסים ולהותיר חלק בידי המשיבה שכן הדבר יאזן נכונה בין האינטרסים של הצדדים, כאשר גם לאינטרסים החיוניים של המבקשים ינתן משקל ראוי.

6. בתאריך 16.7.15 במסגרת הדיון שהתקיים במעמד הצדדים הסכימו הצדדים להמלצת בית המשפט להגיע להבנות בנוגע להשבת התפוסים ובהתאם להגיש הודעה מוסכמת לביהמ"ש.

7. בתאריך 27.7.15 עתרו הצדדים לקיים דיון שכן לא הגיעו להסכמות.

8. בתאריך 30.8.15 התקיים דיון במעמד הצדדים במסגרתו הצליחו הצדדים להגיע להסכמות ביחס לחלק מהתפוסים בעוד לחלק שלא הייתה הסכמה הכריע בית המשפט (ראה החלטה מפורטת מיום 22.11.15).

9. בתאריך 3.12.15 הגישו המבקשים שוב בקשה תחת הכותרת "**בקשה לעיון חוזר בהחלטת בית המשפט מיום 22.11.15**" במסגרתה נטען כי "**מבלי לפגוע בבית המשפט הנכבד, נראה כי נפלה טעות טכנית בפרוטוקול הדיון שם נרשמה הסכמה בהתאם להסדר אליו הגיעה המשיבה עם המבקש 1. הסכמת בא כוח המבקש 2 הייתה הסכמה לנוסחה המקובלת אותה הציעה המשיבה (לפיה יופקיד 30% מערך הרכב).**"

על כן עתר ב"כ המבקשים לבטל את החלטת בית המשפט מיום 22.11.15 לגבי יתר הרכבים ולהותיר בעינו את מצב הרכבים טרם ההחלטה. למעט רכבו של המבקש 1 מסוג קרייזלר מ.ר. 92-938-71 (**להלן: "הרכב"**) שבעניינו הסכים המבקש 1 שהרכב ימכר על ידי המשיבה, כאשר מחצית מהתמורה תועבר לידי המבקש 1 לצורכי מחייתו.

10. בתאריך 27.12.15 נתקבלה תגובת המשיבה לפיה מתנגדת לבקשה ולנסיונו של ב"כ המבקשים לשנות מההסכמות כפי שפורטו בפרוטוקול הדיון מיום 30.8.15. עוד נטען כי חזקה על ב"כ המבקשים שככל שנפלה שגגה בפרוטוקול היה פועל מבעוד מועד להגשת בקשה לתיקון הפרוטוקול. שכן חלף זמן רב מיום הדיון ועד למתן ההחלטה - כשלושה חודשים.

אשר לטענות ב"כ המבקשים בסעיף 5 ו- 6 לבקשה נטען שהמשיבה התנגדה בדיון שהתקיים במעמד הצדדים ולעניין זה הפנה ב"כ המשיבה לפרוטוקול הדיון עמ' 63 ו- 64 - שם מופיעה במפורש הן הסכמת ב"כ המבקשים למימוש רכב ה"פיג'ו" באותו מנגנון שהוסכם בנוגע לרכב **הקרייזלר**, והן עמדה העקרונית של המשיבה בעניין רכבי המבקש 2, לרבות רכב הפג'ו.

אשר לטענת ב"כ המבקשים בנוגע לנוסחת ההפקדה בשיעור של 30% כתנאי להחזרת הרכבים (כמפורט בסעיף 5 לבקשה) - נטען כי נוסחה בשיעור כזה כלל לא עלתה במסגרת אותו דיון.

אשר לרכבה של המבקשת 4 (מסוג בי.אם.ווי) נטען כי החלטת בית המשפט ניתנה לאחר שהצדדים עמדו על טענותיהם בפני בית המשפט במהלך הדיון (ראה עמ' 66 לפרוטוקול).

11. בדיון שהתקיים בתאריך 14.1.16 הציע ב"כ המבקשים שהמשיבה תסתפק בשיעור של 30% מהתמורה שתתקבל ממכירת רכביהם של המבקשות 3 ו- 4 (רכב מסוג מיני קופר, שוויי כ- 80,000 ₪ בבעלות המבקשת 4; שני רכבים מסוג יונדאי שוויי של כל אחד כ- 90,000 ₪, בבעלותה של המבקשת 3).

מנגד, ב"כ המשיבה חזר על תגובתו בכתב ועתר להותיר את החלטת בית המשפט מיום 22.11.15 על כנה. אף הביע ב"כ המשיבה תרעומת על כך שבא כוח המבקשים מעלה שוב טענות שכבר נדרש אליהם בית המשפט בהחלטתו מיום 22.11.15.

12. למעשה המבקש משיג על החלטה שניתנה ב- 22.11.15, דהיינו בחלוף 3 חודשים, תחת הכותרת "בקשה לעיון חוזר" בתואנה כי נפלה טעות טכנית בפרוטוקול הדיון שם נרשמה הסכמה בהתאם להסדר אליו הגיעה המשיבה עם המבקש 1.

על רקע המתואר לעיל, ולאחר שהקשבתי בשנית לטיעוני ב"כ הצדדים, ועיינתי באסמכתאות הרלוונטיות, דין הבקשה להידחות וזאת מהטעמים והנימוקים שעמד עליהם ב"כ המשיבה בטיעוניו כמפורט לעיל וכן מהטעמים והנימוקים שעמדו בבסיס החלטת בית המשפט מיום 22.11.15, החלטה אשר נדרשה ביחס לתפוסים אשר נותרו במחלוקת.

המזכירות תשלח עותק מההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו אדר א' תשע"ו, 06 מרץ 2016, בהעדר
הצדדים.